Woensdag 17 Juli 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4862

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Conscientiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

De Regeringsverklaring.

Een overzicht van hetgeen het Cabinet Beel zich voorstelt te doen.

De regeringsverklaring welke door den Minister-President Dr. Louis J. M. Beel op 4 Juli in de Tweede Kamer werd afgelegd en waarvan wij op 5 Juli reeds een uittreksel publiceerden, is thans geheel ontvangen. Hier volgt zij:

Mijnheer de Voorzitter,

Het cabinet, dat ik hiermele de eer heb aan de Kamer voor te stellen acht het zich tot een voorrecht aanstonds na zijn optreden de volksvertegenwoordiging mededeling te doen van de beginselen, waarop het zijn beleid wenst te grondvesten.

Het vorige cabinet, mijnheer de Voorzitter, heeft bij zijn optreden verklaard zijn werkzaamheden te zullen richten op herstel en vernieuwing, en onder de bezielende leiding van zijn voorzitter, wien ik van deze plaats gaarne hulde breng, heeft het inderdaad menige schrede op de weg naar dit doel gezet.

Dit cabinet beschouwt zijn optreden als een teken, dat thans, ruim een jaar na de bevrijding, herstel en vernieuwing voortgang hebben gemaakt in ons land. Voor het eerst immers na zeven jaren treedt thans een cabinet op, dat wederom naar normale constitutionele gebruiken tot stand kwam. Ik zou zelfs nog verder kunnen gaan: voor het eerst sinds 1925, toen, naar een uitdrukking in deze K[illegible] zigd, een oud bestand ten val kwam, treedt thans een cabinet op, dat wederom tot stand kwam in nauw overleg met die groepen in de volksvertegenwoordiging waarop het steunt. In zoverre dit cabinet de traditie der goede verbindingen met een gevestigde meerderheid in de Kamer uit de oude tijd den parlementaire cabinetten weer opneemt, waarbij het nochtans vertrouwt dat zijn beleid veelal breder instemming zal verkrijgen, beschouwt dit cabinet zijn optreden als een herstel van een vorm, die in ons constitutionele leven tot sterke regeringen placht te leiden,

Naar de vorm derhalve een uiting van herstel, beschouwt dit cabinet zichzelf echter naar de inhoud als een uiting van vernieuwing. Het oude bestand heeft plaats gemaakt voor een nieuw, dat overeenkomstig de wens, door de meerderheid van het Nederlandse volk bij de verkiezingen van de Staten-Generaal uitgesproken, een vooruitstrevend karakter draagt.

Dit cabinet, mijnheer de Voorzitter, stelt zich ten doel alle krachten, waarover het Nederlandse volk beschikt, te richten op een zo snel en zo volledig mogelijk herstel van onze volkswelvaart, de stoffelijke zowel als de geestelijke, en op een zo rechtvaardig mogelijke verdeling van en een zo gelijk mogelijke toegang tot de stoffelijke en geestelijke goederen, waarvan het bezit de welvaart der gemeenschap bepaalt. Herstel van de stoffelijke welvaart zal moeten geschieden in de eerste plaats door de opvoering van de nationale productie, welke voorwaarde is voor het bereiken van een hoger welvaartspeil. Behalve aan voortbrenging voor de binnenlandse markt zal biezondere aandacht worden besteed aan de productie voor export en het leveren van diensten aan het buitenland, waarvan de mogelijkheid tot handhaving van de noodzakelijke invoer afhangt.

Plan-economie.

Daarnaast staat een krachtige voorzetting van de wederopbouw, in het biezonder in de geteisterde gebieden. De regering acht het noodzakelijk ook aan het herstel van de welvaart krachtige leiding te geven. Leiding in dier voege, dat de regering, voorgelicht door een voorbereidend en adviserend Handelsbureau, in nauw overleg met de volksvertegenwoordiging richtlijnen zal aangeven, samengevat tot een Nationaal Welvaartsplan, volgens welke het herstel der welvaart zal worden nagestreefd mede door bij de uitvoering het volle profijt te trekken van de zelfwerkzaamheid van individuen en groepen, wier activiteit de regering zich voorstelt zo krachtig mogelijk te bevorderen.

Dit zal haar tevens de gelegenheid verschaffen om waar mogelijk de rechtstreekse overheidsbemoeiïng, die onder de druk der omstandigheden van de laatste jaren sterk was toegenomen, ingrijpend in te krimpen en mede aldus de grondslag te leggen voor een gezondmaking der financiële positie van de Nederlandse staat. Op deze gezondmaking zal het streven der regering ernstig zijn gericht. Daarbij zal worden voortgebouwd op de reeds getroffen en voorbereide maatregelen op monetair, budgetair en fiscaal terrein.

Mede in verband met de centrale positie van de Nederlandse Bank ten aanzien van het credietwezen zal hare socialisatie worden bevorderd. Nopens de socialisatie van andere daarvoor blijkens in te stellen onderzoek in aanmerking komende bedrijven zullen voorstellen worden [illegible]

Ten aanzien van de verdeling der stoffelijke goederen gaat de regering uit van een erkenning der hoge waarde van den arbeidenden mens en van het beginsel, dat aan iederen burger de mogelijkheid tot arbeiden alsmede een redelijke bestaanszekerheid toekomt. De regering ziet dit niet enkel als voortvloeiend uit de eis van sociale rechtvaardigheid maar tevens als voorwaarde voor het behoud van ons democratisch staatsbestel. Haar voornemens tot het bevorderen van een opvoering der productie bieden haar voldoende mogelijkheden tot het in belangrijke mate verruimen der werkgelegenheid.

Aan de eis, het verschaffen van een redelijke bestaanszekerheid, stelt zij zich voor te voldoen door een constructieve loon- en prijspolitiek, alsmede door een uitbreiding der sociale verzekering, waarbij in het biezonder de ouderdomszorg de aandacht zal hebben.

Tenslotte stelt de regering zich voor overal waar biezondere omstandigheden zulks noodzakelijk maken, ook biezondere maatregelen ter verwezenlijking van het beginsel der gelijkheid van lasten en gelijkheid van kansen te treffen. Daarbij denkt de regering in het biezonder aan de bescherming van het grote gezin.

Gestreefd zal worden naar versteviging van de positie van de landbouw en tuinbouw o.m. door nationalisatie van productie en afzet, waarbij bevorderd dient te worden, dat aan het kleine boeren- en tuindersbedrijf een economisch verantwoorde grondslag wordt gegeven.

Stoffelijk welvaart, mijnheer de voorzitter, kan naar de overtuiging van deze regering een volk niet wezenlijk gelukkig maken, wanneer zij niet steunt op geestelijke welvaart. Ook daaraan stelt de regerng zich dus voor biezondere aandacht te besteden. Daarbij gaat zij uit van de gedachte, dat een oplossing van de geestelijke moeilijkheden, waarmede ons volk te kampen heeft, slechts kan worden gevonden wanneer men uitgaat van de zedelijke beginselen, die aan onze beschaving ten grondslag liggen en zonder welke geen goed geordend gemeenschapsleven mogelijk is. Dat is de erkenning, dat het Christendom voor zeer grote groepen van ons volk de bron is, waaruit zij hun geestelijke krachten putten en welks zedelijke normen door vele aanhangers van andere dan Christelijke overtuiging eveneens worden aanvaard.

Op die grondslag stelt zij zich voor een versterking van het gezag, een herstel van de diep geschokte publieke moraliteit, een wettelijk zowel als sociaal-economische erkenning van de hoge waarde van het gezin en een vernieuwing van het onderwijs, waarbij de versterking van het besef van de waarde der geestelijke en zedelijke beginselen en normen — waarover ik zo-even sprak — voor individu en gemeenschap, de karaktervorming, de aesthetische vorming en de staatsburgerlijke vorming sterker dan tot dusver het geval is, op de voorgrond zullen treden.

Zij stelt zich ook voor deze geestelijke goederen alsmede de culturele goederen, waarover ons volk nog steeds beschikt, zo algemeen mogelijk, onder meerdere door steun aan culturele instellingen en organisaties van culturele en jeugdvormende aard, toegankelijk te maken. Aan de ernstig geschokte volksgezondheid zal volle aandacht worden gewijd.

Bij dit alles, mijnheer de voorzitter, mag het staatkundig leven niet buiten beschouwing blijven. Ook daarover heeft deze regering [illegible] bepaalde beginselen tot richtsnoer gesteld. Voor wat aangaat onze betrekkingen met het buitenland is zij zich ten volle bewust van het grote belang voor het Koninkrijk der Nederlanden, om zijn positie in internationaal verband in de komende jaren te bevestigen in overeenstemming met de betekenis van het Rijk in en buiten Europa. De regering zal met kracht haar hulp blijven geven aan de organisatie en de ontwikkeling van de Verenigde Naties. Met kracht zal worden voortgewerkt aan de opbouw van een effectieve strijdmacht ter zee, te land en in de lucht, welke bescherming van de nationale en van de internationale rechtsorde ten doel heeft.

Reeds werd opgemerkt, mijnheer de voorzitter, dat de regering zich ten aanzien van de uitvoering harer economische en vanzelfsprekend ook van haar sociale plannen op het standpunt stelt, dat de sterk toegenomen overheidsbemoeienis geleidelijk zal moeten plaats maken voor de zelfwerkzaamheid van individuen en van lagere, met publiekrechtelijke bevoegdheid omklede organen, waarbij nochtans er voor dient te worden gewaakt, dat reeds van de eerste voorbereiding van de regelingen der bedrijfsorganen af het algemeen belang en waar nodig de algemeen leidende taak der overheid tot gelding komt. Deze opvatting huldigt de regering ook voor andere terreinen dan het sociaal-economische. Haar beleid zal erop gericht zijn in ruime mate gebruik te maken van de mogelijkheden, die onze grondwet te dien aanzien reeds bevat. Daarnaast stelt zij zich voor zo spoedig mogelijk een algehele herziening van de grondwet te doen voorbereiden, welke o.m. gericht is op een verdere uitbreiding van die beginselen, alsmede op de erkenning van de rechten der burgers, aangeduid in wat hiervóór werd opgemerkt over de verdeling van de nationale welvaart.

De gebieden Overzee.

Mijnheer de voorzitter.

Ik kom thans tot het punt, dat in de laatste maanden aller gedachten gespannen houdt, n.l.: de herziening van de positie van de overzeese staatsdelen en van hun verhouding tot Nederland. De regering blijft zich stellen op de grondslag der koninklijke rede van 7 December 1942. De daarin aangegeven richtlijnen zullen echter in hun uitwerking aanpassing behoeven aan de veranderde omstandigheden. Aan de bijeen te roepen Rijksconferentie zal de regeringsverklaring van 10 Februari 1946, als bevattende het kader waarbinnen ook de huidige regering bereid is tot de regeling van een nieuwe staatkundige verhouding te komen, worden voorgelegd.

Ten aanzien van Oost-Indië streeft de regering er voorts naar voor de uitvoering van de taak van het opperbestuur in dat rijksdeel voor de huidige overgangstijd, m.a.w. totdat een nieuwe rechtsorde, waarvoor het Koninkrijk de verantwoordelijkheid zal kunnen dragen, kan worden gevestigd, een voor deze periode geëigend bestuurs-orgaan te vormen. Hiertoe worde de voorstellen ontworpen.

Ten aanzien van West-Indië zal het naar de regering vertrouwt mogelijk blijken om voor Suriname en de Nederlandse Antillen binnen het huidig grondwettelijk verband reeds tot een aantal voorlopige herzieningen te komen, die aan de daar heersende verlangens bevrediging zullen schenken.

De regering is zich de ernst van het Indonesisch probleem ten volle bewust, nochtans vertrouwt zij, dat een vredelievende oplossing daarvan, welke het welzijn zowel van het Indonesische als van het Nederlandse volk, alsmede van alle andere bevolkingsgroepen zal dienen, zo spoedig als maar mogelijk is, mede dank zij enerzijds de al oude banden en andererzijds het ook hier levend begrip voor de drang naar zelfstandigheid, zal kunnen worden verwezenlijkt en hierdoor ook de gezamenlijke taak van alle staatsdelen in de internationale samenleving weer zal kunnen worden opgenomen en vervuld.

Dit, mijnheer de voorzitter, zijn de beginselen, waarop de regering haar beleid wenst te bouwen. Zij heeft gemeend niet in nadere concretisering harer plannen voor de komende zittingsperiode te moeten treden, omdat de plechtige opening dezer zitting op 23 Juli a.s. haar daartoe de gelegenheid biedt.

Zij is er zich van bewust, dat talrijke en grote moeilijkheden haar weg zullen kruisen. Nochtans meent zij haar taak te moeten aanvaarden in de overtuiging, dat zij wordt geschraagd door het vertrouwen van de volksvertegenwoordiging, met wie het haar een eer zal zijn nauw te mogen samenwerken. Zij is er zich tenslotte diep van bewust, dat de goed-christelijke en niet minder goed-vaderlandse zegswijze: „aan Godes zegen is alles gelegen." ook van toepassing is op de grote taak, waarvoor zij zich ziet gesteld:

Het leiden van ons volk naar een betere toekomst, waarbij de idealen, welke in de donkere uren der bezetting zovelen bezielden, ons volk blijvend mogen inspireren.

DE BENOEMINGEN ONDER DE SPAANSE GEESTELIJKHEID.

Spanje heeft een overeenkomst getekend met het Vaticaan waardoor de Franco-regering medezeggingschap krijgt bij de benoeming van geestelijken tot lagere posten in de Kerk. De Spaanse monarchie had verreikende machten bij de kerkelijke benoemingen doch de republiek verloor deze.

Een overeenkomst, welke getekend werd op 7 Juni 1941, gaf der Franco-regering medezeggingschap in de keuze van aartsbisschoppen en de quaestie van de lagere posten was lange tijd in bespreking. Onder de overeenkomst die thans getekend is door den Spaansen Ministers van Buitenlandse Zaken Alberto Martin Artajo en den Pauselijken Nuntius Cayetano Cicognani zullen de parochie-geestelijken gekozen worden door een vergelijkend onderzoek onder de kerkelijke regelen. In de kathedralen zal Franco den Deken en de helft der overige hoogwaardigheidsbekleders mogen benoemen.

Zowel kerk als staat zullen een gelijke stem hebben bij het vullen der overige posten. De regering beloofde de toelagen te zullen bestuderen, welke zij toekent aan de geestelijken, welke toelagen volgens sommigen te gering zijn (Madrid, (AP) 16.7).

NIET BEKEND.

Het Noordamerikaanse Departement van Buitenlandse Zaken zeide geen inlichtingen te hebben omtrent de geruchten als zou Argentinië trachten de door Rusland buitgemaakte Duitse wapenen te kopen (Washington, (AP)

het nieuws van vandaag

De wereld heeft vandaag weer reden tot peinzen als gevolg van de terechtstelling van Generaal Draja Mihailovitsj door een vuurpeloton van Tito's Partisanen te Beograd. Een der eersten die een gewapend verzet in de door de nazies bezette landen van Europa organiseerde, is het slachtoffer geworden van een landgenoot, die niet anders beschreven kan worden dan als een quisling. Want hoewel Tito even hard tegen de nazies vocht, blijft hij een marionetten-dictator, die door Moskou werd opgeleid en zijn orders uit Moskou ontvangt. Het was ongetwijfeld de steun der Sovjets, die hem de strijd tegen Mihailovitsj deed winnen. Van de andere kant moet men wel zeggen, dat de Westelijke democratieën Mihailovitsj in de steek gelaten hebben. Niet alleen boden zij hem niet voldoende steun, doch wij geloven, dat zij hem een politiek voorschreven die hij wegens dat gebrek aan steun niet ten uitvoer kon brengen. Mihailovitsj was immers Minister van Oorlog van de Joegoslavische regering in Londen, die vanzelfsprekend overeenkomstig de wensen van Groot-Brittannië handelde. Pijnlijk doet het daaom aan, dat Ernest Bevin gisteren in het Lagerhuis verklaarde, dat Groot-Brittannië geen verdere pogingen meer kon doen om te interveniëren ten behoeve van Mihailovitsj.

De tegenstelling tussen de Westelijke mogendheden en de Sovjet Unie komt vandaag niet alleen tot uitleg in dit bericht over Mihailovitsj, doch ook in een verklaring van een Britsen woordvoerder, dat verschillende regeringen in het Midden-Oosten maatregelen hebben genomen tegen de Communisten. De woordvoerder ontkende evenwel dat de Britse regering achter deze maatregelen zou zitten, hoewel zij er wel kennis van droeg.

In Washington hebben verschillende politieke leiders redevoeringen gehouden om de verklaringen van James Byrnes over de Noordamerikaanse politiek ten opzichte van Rusland te bekrachtigen. Tom Connally, Arthur Vandenberg en Warren Austin spraken. Vooral wat betreft het optreden der grote mogendheden in Duitsland zijn zij van mening, dat de economische barrières tussen de verschillende zones dienen te worden opgeheven.

Bij de Regeringsverklaring.

De Regeringsverklaring welke Minister-President Dr. Louis J. M. Beel bijna veertien dagen geleden in Den Haag heeft afgelegd in de Tweede Kamer en welke ten dele — en voor zulke documenten is dit een hoge uitzondering — rechtstreeks en fundamenteel met de West te maken heeft, kan in de West eerst thans besproken worden. Aneta is in staking, omdat enkele Statenleden in de balorigheid, den Curaçaosen Staten eigen, indertijd de geringe subsidie hiervoor afstemden — niet om het geld maar om een persoonlijke antipathie.

Gisteren is het document hier beland doordat wij per luchtpost knipsels ontvingen van een particuliere kant. En wij zijn blijde dit belangrijke document, dat een blik werpt op wat de nieuwe regering zich voorstelt, te kunnen afdrukken. Na een regering van idealisten — want meer kan men het cabinet-Schermerhorn toch feitelijk bij alle respect juist om zijn idealisme niet noemen — klinkt thans weer een ferme toon, puntsgewijze en stelselmatig de belangrijke problemen, die ons bezig houden, behandelende.

Erkent men dit, het zou te boud zijn tevens te erkennen dat Minister Beel nu ook terstond een geheel nieuw geluid doet horen. Dat niet. Wij herinneren ons redevoeringen van Ministerspresident, welke zeker grootser van allure waren. De waarlijk grote man, om wien Nederland roept en dien Engeland in zijn „donkerste uur" vond in den groten Churchill, is in ons land nog niet opgestaan. De echte staatslieden van formaat, zoals onze politieke historie die gekend heeft hebben nu eenmaal het veld geruimd voor de dilettanten, zoals ook op vele andere terreinen de deskundigen het af moeten leggen tegen de handigerds.

Dit voorop gesteld, verbaast ons Beels Regeringsverklaring, omdat hieruit zeer zeker een zo al niet nieuw, dan toch zeker fris geluid weerklinkt, als de Minister de grondslagen van ons volksbestel — het gezin — bij herhaling naar voren brengt en **de bescherming van het grote gezin** op het oog heeft als hij gelijken kansen voor allen wil scheppen, terwijl hij **de hoge waarde van het gezin** noemt, wanneer hij een uitzicht opent op de geestelijke welvaart van ons volk.

Vanzelfsprekend richten onze Westindische ogen zich allereerst op wat over West-Indië gezegd wordt en wij zien dan dat de Minister-President in plaats van West-Indië de door Dr. da Costa Gomez uitgedachte en voorgestane naam Suriname en „Nederlandse Antillen" heeft overgenomen. De noodzaak ener verandering van de naam Curaçao wordt vrijwel alleen door de Arubanen gevoeld, zoals men weet en deze fraaie, maar niet practische naam (er bestaat geen bijvoeglijk naamwoord van) schijnt een van de successen te zijn die de Commissie-Gomez heeft bereikt. Ook valt in dit verband het gebruik op van de namen „staatsdeel" en „rijksdeel" waarbij men zich alleen maar afvraagt waarom de Minister als hij de juistheid — en de benaming staatsdeel is juist, hierin hebben Dr. Kasteel en Gomez gelijk — van deze nieuwe benaming inziet, de ongetwijfeld vreemde benaming „gebiedsdeel" in de naam van een departement blijft handhaven.

Dit zijn evenwel kleine uiterlijkheden, welker onbelangrijkheid nog nietiger wordt als men de inhoud van de Westindische paragraaf doorleest.

Het was reeds bekend dat de Minister had aangekondigd dat binnen het huidig grondwettelijk verband herzieningen doorgevoerd zouden worden.

Dat zal snel moeten gebeuren, want de huidige grondwet zal „zo spoedig mogelijk een algehele herziening" ondergaan, aldus Dr. Beel elders in zijn rede. Waar evenwel nog niet de aandacht op is gevestigd is dat Minister Beel uitdrukkelijk gewaagt van een aantal voorlopige herzieningen. De Rijksconferentie zal dus die voorlopige herzieningen weer kunnen teniet doen en een definitieve regeling treffen. Het resultaat van de Commissie-Gomez en de nimmer naar buiten officieel aangekondigde Contra-Commissie-Ellis, wordt daardoor wel in een schemerig licht gesteld.

Deze paragraaf is zeer vaag, zoals ook de eraan voorafgaande mededeling omtrent een nieuwe rechtsorde in Oost-Indië — Minister-Beel die wat de West betreft voor de nieuwe benamin[illegible] Indië in stede van Indonesië — uiterst vaag is geformuleerd.

In een tijd dat het probleem der overzeese gebiedsdelen om een oplossing roept blijft deze Regeringsverklaring in gebreke: **zowel ten aanzien van Oost als West verklaart zij namelijk niets, maar schermt zij met vaagheden.**

Dat in een tijd van verwarring en corruptie de Minister zich op de grondslag stelt van de versterking van het gezag zal elk belijdend Christen met instemming vernemen. De ondermijning van en het gebrek aan eerbied voor het gezag is een der ernstige kwalen van onze tijd en wij bedoelen daarmede het gezag in zijn ruimste zin: in de staat, in gezin, in kerk, in fabriek en winkel, overal. Dat de staat leidend zal voorgaan zal zeker de steun van de grote meerderheid van ons volk — katholieken en orthodox-protestanten — ten volle hebben. Deze gezagsversterking zal niet alleen kunnen rusten op een aangekondigde „effectieve strijdmacht ter zee, te land en in de lucht" maar zal moeten stoelen **op de innerlijke overtuiging van den individuelen mens en burger,** omdat er nog nimmer een gezag is geweest dat zich met geweldsmiddelen blijvend heeft kunnen doen eerbiedigen. Dat slechts diegenen die het gezag waardig zijn en zich als gezagsdragers weten te gedragen, met gezag dienen te worden bekleed spreekt hierbij even vanzelf, als dat zulke gezagsdragers zich niet mogen laten voortslepen door hun persoonlijke voor- en afkeuren. De Volkskrant wijst er reeds op dat de zaak der politieke delinquenten verzwegen wordt en het is o. a. deze pijnlijk geworden aangelegenheid die het gezag in de ogen des publieks geschaad heeft om dat persoonlijke afkeuren geleid hebben tot hechtenis. Trouwens, wat dit betreft, hebben wij ons altijd op het standpunt gesteld dat in geval van uiterste noodzaak en gevaar verdachte elementen wel even vastgehouden zouden mogen worden, maar dat hun zaak zo snel mogelijk moet worden onderzocht en dat zij dan bij gebleken persoonlijke schuld — en de Paus wees nog onlangs op dit persoonlijke — gestraft dienen te worden, maar anders op vrije voeten moeten worden gesteld en openlijk gerehabiliteerd. Een Bonaire, waar zonder enig vonnis, maar op grond van een besluit van één persoon, mensen

jaren lang gevangen gehouden worden om later geruïneerd teruggestuurd te worden in de maatschappij is een even grote vrijwel als een proces tegen Mussert waarvan de einduitslag al bij voorbaat vast staat, zodat er van een fatsoenlijke rechtspleging geen sprake is. Terwijl een vraagstuk, dat indertijd van katholieke zijde in de Tweede Kamer al naar voren is gebracht — toepassing van de doodstraf zonder dat Nederland die kent — buiten alle perken gaat. De verkrachting van het oude rechtsbeginsel, dat men niet geoordeeld kan worden dan naar een wet die op het ogenblik van het misdrijf bestond is wel een van de pijnlijkste en meest gezagsondermijnende momenten uit de crisis der democratie, omdat het gezag hierbij zichzelf ondermijnde.

Dat Minister Beel deze zaak niet aanroert, wordt terecht gelaakt.

Het blijkt, dat Minister Beel terugkomt van de overheidsinmenging in het bedrijfsleven, een van de stenen des aanstoots tegen het vorige cabinet-Schermerhorn. De instelling van een adviserend Planbureau waarmede in overleg met de Volksvertegenwoordiging de nationale welvaart zal worden behartigd, kan men in deze verwarde tijd zeker begroeten, al heeft de productie voor de export curieuze gevolgen, zoals men op Curaçao kan zien, waar Nederlandse producten onuitgepakt bij duizenden teruggezonden worden voor consumptie thuis. Als dat op zo grote schaal gebeurt, is er iets loos met de economie. Uitzicht is hier nog niet.

Wij zeiden het reeds: deze rede is zeker geen staatsstuk van grote allure, maar wel legt zij getuigenis af van de principieel-Christelijke grondslag waarop de katholieken met de gedenatureerde SDAP zich kunnen stellen. Beide groepen behoren steeds tot de meest vooruitstrevende partijen in ons land, zoals trouwens de Katholieke Partij op Curaçao ook steeds progressief is geweest. Dit vloeit voort uit ons beginsel, zoals ook de gehechtheid aan de zedelijke normen erut voortvloeit. Dat Minister Beel daarop heeft willen wijzen is in deze niet sterke, maar toch niet onbelangrijke rede, wel een veilig sein voor de toekomst.

Nederlandse Antillen zullen deelnemen aan Olympische spelen te Barranquilla.

Ongeveer 80 deelnemers van Curacao en Aruba

Samenwerking CVB en AVB een feit.

Dat de sport op Curaçao een grote vlucht genomen heeft kan iedereen zien. Bij verschillende internationale ontmoetingen hebben onze sportlieden zich doen gelden, doch de grootste gelegenheid om de eer van onze Nederlandse Antillen te verdedigen zullen zij krijgen wanneer wordt deelgenomen aan de Olympische Spelen van de Midden-Amerikaanse en Caraïbische landen, welke van 8 t/m 28 December a.s. te Barranquilla, Colombia, gehouden zullen worden.

Dat de deelneming van de Nederlandse Antillen vaststaat bleek gisteravond op een bijeenkomst in de C.S.C.-Club van de Curaçaose Bond voor Lichamelijke Opvoeding en enkele sportleiders. Aruba was daarbij op kundige wijze vertegenwoordigd door den heer Frans de P. Wever.

Na een korte inleiding door den heer Norman M. Chumaceiro nam de heer David L. Capriles het woord om verschillende mededelingen te doen en een rapport voor te lezen van een CBLO-commissie, bestaande uit de heren D. L. Capriles, N. M. Chumaceiro, H. A. Dennert, A. B. Faay en J. H. de Haseth. Wij willen onzen lezers verschillende interessante gegevens die in dit rapport vervat zijn niet onthouden.

Zo blijkt daaruit dat van de takken van sport, die op de Olympische Spelen zullen uitkomen, de volgende in dit gebiedsdeel worden beoefend: athletiek (dames en heren), schermen (dames en heren), schieten (de commissie maakt hier alleen melding van heren, doch zij heeft zeker niet de dames zien schieten die naar Nederland en Australië gingen), zwemmen (dames en heren), waterpolo (heren), baseball (heren) basketball (dames en heren), voetbal (heren) volleyball (dames en heren) lawn-tennis (dames en heren), golf (heren), boksen (heren), wielersport (heren), gewichtheffen (heren), ruitersport (heren), softball (dames en heren).

De commissie is eenstemmig van oordeel, dat Curaçao op deze spelen vertegenwoordigd dient te zijn, in de eerste plaats als teken van „goodwill", vlagvertoon en medeleven met onze naburen, en in de tweede plaats voor de sport zelf. De commissie meent, dat Curaçao op de spelen moet uitkomen met:

1e: die takken van sport of onderdelen ervan die de grootste aanhang hebben in de Nederlandse Antillen;

2e: die takken van sport of onderdelen ervan waarin wij geen slecht figuur zullen slaan.

Onder de eerste categorie vallen: voetbal, tennis, athletiek en basketball.

En onder de tweede categorie: zwemmen, waterpolo en boksen.

Men wil nu tot een afvaardiging komen, in totaal bestaande uit ongeveer 80 deelnemers, samengesteld als volgt:

Voetbal ong. 17 deelnemers, tennis ong. 6, athletiek ong. 10, basketball ong. 10 (deze zullen hoofdzakelijk van Aruba komen), zwemmen en waterpolo ong. 12, boksen ong. 3, en voorts aan vertegenwoordigers, leiders, oefenaars en misschien beoefenaars van andere takken van sport ong. 22. Eventueel kan men het aantal deelnemers nog uitbreiden.

De totale kosten welke aan deelneming verbonden zijn bedragen ongeveer 40.000 G. De heer Capriles deelde hierbij mede, dat men toezegging gehad heeft van den Gouverneur, dat een bedrag van 25.000 G. op de begroting zal worden aangevraagd om dit belangrijk evenement te steunen. Men hoopt op de welwillende steun van de Staten en wij geloven wel dat deze ervoor te vinden zullen zijn.

Men wil de oefening en samenstelling van de verschillende deelnemende ploegen zoveel mogelijk overlaten aan de diverse bonden en organisaties. Wat het voetballen betreft maakten de heren F. de P. Wever van Aruba en O. Willems van de CVB bekend, dat de voetbalbonden van Aruba en Curaçao zullen samenwerken.

De AVB heeft besloten zich voorlopig bij de CVB aan te sluiten tot van de FIFA antwoord is ontvangen op het verzoek om toelating.

Het valt dus te voorzien, dat de Nederlandse Antillen met een zo sterk mogelijk voetbalelftal, samengesteld uit spelers van Aruba en Curaçao, op de Olympische Spelen zullen uitkomen. Deze bekendmaking veroorzaakte grote blijdschap.

De inschrijving in de takken van sport is twee maanden vóór de aanvang der spelen, dus vóór 8 October aanstaande. De namen der deelnemers in iedere tak van sport moeten 15 dagen vóór aanvang bij de Organisatie Commissie in Barranquilla zijn.

Het zal dus nodig zijn zich in verbinding te stellen met CPIM, Lago, APM, Gouvernement en andere werkgevers teneinde hun medewerking te vragen.

De heer Capriles verzocht dat de verschillende bonden en organisaties vóór 15 September opgave zullen doen van de sportlieden die voor uitzending in aanmerking komen.

Curaçao moet een goed figuur slaan en men zal dus in de komende maanden hard moeten oefenen. Vooral op het gebied van waterpolo maakt Curaçao een goede kans het kampioenschap te behalen. Asiento beschikt over uitstekende waterpolo-spelers en de zwemmers zullen ook voornamelijk van deze vereniging komen. Men weet echter niet welk ander materiaal er in de stad zit.

Zestien landen zullen waarschijnlijk aan de spelen deelnemen, t.w. Mexico, Honduras, Guatemala, Nicaragua, San Salvador, Costa Rica, Panama, Colombia, Venezuela, Cuba, Haïti, Santo Domingo, Puerto Rico, Trinidad, Jamaica en de Nederlandse Antillen.

Een belangrijke bepaling is, dat slechts degenen die in een land geboren zijn of zich reeds drie jaren daarin bevinden en genaturaliseerd zijn voor dat land mogen uitkomen. En natuurlijk moeten het allen amateurs zijn. In dit gebiedsdeel is de toestand enigszins anders zodat reeds op het Olympisch Congres te Panama in 1938, waarbij Curaçao o.a. vertegenwoordigd werd door de heren H. A. Dennert en D. L. Capriles, men in de bepaling wist op te nemen, dat Nederlanders of Nederlandse onderdanen die zich reeds ten minste drie jaren hier bevinden voor Curaçao mogen uitkomen. Voor de zekerheid heeft men een brief geschreven om de organisatoren daaraan te herinneren.

Thans komt het voornamelijk aan op oefenen. De N.A.L.T.B. en de CVB zullen vermoedelijk en oefenaar krijgen. Op Aruba heeft men voor het basketballen den oefenmeester Cliff Monroe. Asiento heeft voor het zwemmen verschillende uitmuntende oefenmeesters. En bovendien zullen zowel onze voetballers als onze athleten een goede oefening krijgen door de wedstrijden in Nederland. In Barranquilla zal de roem van de Nederlandse Antillen gevestigd moeten worden.

UIT DE PERS

De „Maasbode" ziet de regeringsverklaring als een geheel, „waaraan men zekere harmonische trekken niet kan ontzeggen", — „Dit is een beginselprogramma uit één stuk; geen sprake van, dat het hinkt op twee gedachten". T.a.v. Indië acht het blad het duidelijk, „dat deze regering geen breuk wenst met de tot dusver gevolgde politiek, die maar een vredelievende oplossing van het conflict streefde", maar „met meer klem dan ooit wordt in deze regeringsverklaring de nadruk gelegd op het bijeenroepen van de rijksconferentie".

Met de opsomming van zes concrete punten acht de „Volkskrant" de realiteitszin van het nieuwe bewind genoegzaam bewezen, maar het blad vindt het opvallend, dat „de quaestie van de politieke delinquenten in het geheel niet werd aangeroerd, en juist boven dit station hangt een zware wolk, die niet vermeden kan worden".

Het „Parool" vindt de „regeringsverklaring van Dr. Beel een van die met grote vaardigheid geformuleerde staatsstukken, die weinig houvast bieden".

Het „Handelsblad" noemt de verklaring een programma, dat voor velerlei uitwerking vatbaar kan heten. Het blad somt er een aantal punten uit op, waartegen „weinig principiële bezwaren zullen rijzen", en een aantal andere, waar het enigszins sceptisch tegenover staat, „omdat hier alles aankomt op het leggen der accenten". Het constateert: „Nieuwe bezems in de mast, uitkijk naar alle windstreken, maar hoe zal er concreet gevaren worden?"

De „Waarheid" ziet punten, die „wanneer ze worden uitgewerkt, zoals ze zijn uitgesproken, ieders instemming zullen hebben" maar als bij de ordening van het bedrijfsleven de loftrompet wordt gestoken over de zelfwerkzaamheid van individuen en groepen", dan ziet het blad het oude „spelletje, dat men als socialisme presenteert, wat niet meer dan een zeer bescheiden ordeningsmaatregel is".

CURAÇAO

VOOR INVOERING CURAÇAO-DAG.

Verzoekschrift aan den Gouverneur.

Het volgende verzoekschrift werd gisteren door de Sint Thomaskring aan Zijne Excellentie den Gouverneur overhandigd:

Aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur van Curaçao.

Geeft met verschuldigde eerbied te kennis de R.K. Vereniging „St. Thomaskring", bij Uwer Excellentie's beschikking van de 18e Augustus 1945 No. 5958 als zedelijk lichaam erkend;

dat de moderne staten het nut van nationale feesten voor het volksbestaan steeds meer en meer begrijpen;

dat zij nationale feestdagen wettelijk verpicht stellen en de viering ervan op allerlei wijzen trachten te bevorderen;

dat de Sint Thomaskring het ontbreken van een Curaçaose nationale dag als een ernstig gemis beschouwt;

dat gezien het moderne assimilatieproces op Curaçao waarvan het rapport-Ellis gewaagt met deze woorden: „door gemeenschappelijke taal, door veelvuldige omgang van de bevolkingsgroepen is tussen de op Curaçao van ouds aanwezige elementen, mensen van verschillende afstamming en uiterlijk inderdaad een verstandhouding gegroeid, zodat men elkaar over en weer beschouwt als kinderen van het land", het ons voorkomt, dat voor het Curaçaose volk een nationale dag verdiepend kan werken;

dat in deze behoefte zou kunnen worden voorzien door de 26e Juli, de dag waarop Curaçao ontdekt werd, als zodanig aan te wijzen;

dat op deze dag, waarop de eerste schakel werd gesmeed van de band tussen Europa en Curaçao de huidige geschiedenis van ons eiland bogen en dus gerede aanleiding biedt tot overdenking van de historie, het wel en wee van ons gebiedsdeel.

Redenen waarom zij Uwer Excellentie beleefd verzoekt het daarheen te willen leiden, dat de 26e Juli tot Curaçaose Nationale dag wordt geproclameerd.

't Welk doende enz.

A. Doncker, Voorzitter
H. J. da Silva Secretaris
J. S. Corsen, Penningmeester.

DE P.C.J.-ZENDER.

Het Hoofd van de Radiodienst schrijft ons:

Een belangstellend luisteraar deelde mij mede, dat de PCJ zender op de dag des Zondagsavonds van 20.30 — 22.30 uur Curaçaose tijd voor West-Indië uitzendt.

Des Woensdags- en Zondagsavond komt „The happy station" op dezelfde golflengte terug een kwartier na het beëindigen van de gewone West-Indië uitzending en blijft dan tot ongeveer kwart voor twaalf in de aether.

Een en ander was niet in de uit Nederland ontvangen opgave van zendtijden vermeld.

WINTERS OVER HET WERK VAN GOMEZ EN ELLIS.

Aan een artikel van Eugène A. Winters in Knickerboeker ontlenen wij:

Nu komen wij terug op de proeve voor een Grondwet van Da Costa Gomez en het rapport-De la Try Ellis.

Wij weten niet of het waar is dat Dr. Da Costa Gomez het rapport-Ellis wilde vóór zijn. Een feit is echter, dat zijn proeve een zeer slordige en oppervlakkige indruk maakt. Elk principieel punt „zal bij de wet worden geregeld". Verder komt hij met een merkwaardig novum voor de dag: Een „Hoofd van het Bestuur", gekozen door de bevolking voor de tijd en de zittingsduur van de Algemene Volksvertegenwoordiging. (Later heeft Da Costa Gomez er aan toegevoegd, dat er naast hem ook een Gouverneur komt. Maar dat staat niet in de proeve!)

Dit „Hoofd van het Algemeen Bestuur" staat onder toezicht van de Hoofden van Departementen en deze Hoofden van Departementen worden door het Hoofd van het Algemeen Bestuur benoemd en ontslagen. De Departementshoofden kunnen Voorzitter en Onder-Voorzitter van de Volksvertegenwoordiging kennis geven, wanneer het Hoofd van het Algemeen Bestuur „buiten staat is gemaakt het bestuur waar te nemen".

Tegen dit Hoofd van het Algemeen Bestuur kunnen buitendien strafvervolgingen worden ingesteld. De leden van de rechterlijke macht en Voorzitter en leden van het Hof van Appèl en Cassatie worden eveneens benoemd door het Hoofd van het Algemeen Bestuur. Wij zouden er ook nog op kunnen wijzen, dat de leden van de Volksvertegenwoordiging geen eed van trouw aan de Koningin afleggen.

Tegenover het doorwerkte en degelijke rapport-De la Try Ellis lijkt deze proeve [van Gomez] veel op dilettantenwerk. Wij willen niet eens extra nadruk leggen op de uitstekende voorafgaande hoofdstukken in het rapport-De la Try Ellis, waarin voortreffelijke beschouwingen staan over de financieel-economische ontwikkeling, de ontwikkeling van het kiesrecht en het partijwezen.

Verdachte uniformiteit.

Een typerend geval bij de samenstelling van dit rapport deed zich voor ten aanzien van de raadpleging van de volkswil. De Commissie had een vragenlijst samengesteld, waarvan de redactie echter zó was, dat eigenlijk alleen insiders zich op dit gladde ijs konden begeven. Het aantal antwoorden was dan ook zeer gering. Er kwamen weliswaar 220 antwoorden binnen, maar 211 waren nagenoeg gelijkluidend en gestencild.

De Commissie heeft deze 211 antwoorden dan ook maar als één antwoord beschouwd. Het is in Curaçao een publiek geheim, dat deze gelijkluidende antwoorden, door allerlei mensen ondertekend, afkomstig zijn van Dr. Da Costa Gomez. Mogelijk heeft hij gedacht, dat de Commissie-De la Try Ellis een referendum hield en dacht hij aldus een meerderheid voor zijn opvattingen te vormen.

De Commissie uit de Staten van Curaçao gaat nu — met een gelijksoortige Surinaamse Commissie — naar Nederland.

Met een petitie, waarvan niemand de inhoud kent.

Met een memorandum, dat de volkswensen zou omvatten, maar waarvan de bevolking onkundig is gehouden.

Een Statenlid verklaarde ons, dat dit gedaan was, omdat de bladen altijd felle critiek op de Staten oefenen en zij nu tenminste niet in de gelegenheid zijn, dit ten opzichte van het memorandum te doen.

NAAR NEDERLAND.

Met het KLM-vliegtuig van 13 Juli 1946 zijn van Curaçao naar Amsterdam de volgende passagiers vertrokken:

Maarten Arie de Niet, Guurtje de Niet—Krul, Nicolaas de Niet, Gustaaf de Niet, Jacob Smit Sr., Willy Marinus Moné, Johannes Adrianus Stevens, Gerritje Jacoba Kramer—Wiskie, Nellius Gerrie Kramer, Bernard Eelco Rudolphus Hessling, Jannetje Hessling—Breeuwer, Magdalena Hessling, Rudolf Bernard Hessling, Willem Moulijn, Jantje Moulijn geb. Broersma, Dolf Anthony Moulijn, Bart Eduard Moulijn, Johan Frederik van Holst, Johanna van Holst—Jurgens, Teunis Antonie de Jong, Hadewina de Jong—Dubbelman, Martina de Jong, Antonius Bernardus Faay (C.A.B. plaats; rek. CPIM).

De LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

15 Juli: Ana E. de Jesus Vargas, Walter T. Baker, John Woodward, Anna B. Croes, Rosetta Schmidt, Gerrit Richardson, A. Arends, F. Maduro, Virginia Royer, Maria Inez Heldewiec, Winricht Ellis, Aegidio Maduro, Marten Krayeveld, Anny Arends, Ignacio P. Towon.

Aruba — Curaçao.

15 Juli: Jose de Suarez, Armando J. M. Gonzalves, Loao Gorsira, Jose de Freitas Francs, Leandro de Nobrega, Antonio Escarcia, Jose de Freitas, Alvaro Meneses, Manuel Mota, Manuel Lima, Juvenal de Silva, Jose R. Sousa, Carlos da Costa, Alvaro Clemente Gomez, Joao fr. Jesus Andrade, William F. Koster, Carlos Fermin, M. Policarpo de Macedo, Gabriel F. Correa, Louis R. F. Silva, Manuel Melin, Jose Croes, Mario de Freitas, Jose Rodriguez, Pater A. Frunt O.P., Ana Mercera, Alberto M. Geert, Moizes E. Barbeito, Joanna de Sausa, Joao Nobregad e Matos, Manuel Virissino, Antonio Pontes, A. Camacho, Antonio Correia, Joao de Mingel, Afres Nunez, Gomes Gonzalves, Agomes de Aguar, Joao Figueira, Julio Virsimo, Joao Perrera, John Woodward, Walter F. Baker, Helen en Edemira Hoyer; Francisco J. Croes, Horacio Hover, Alfredo Regales, Archie Sam, Nicolas A. de Cuba, Eustaquio G. Robles, Alex Jessurun, Mario Pinedo.

Curaçao — Kingston.

16 Juli: William Gordon Muschett.

Mihailovitsj gefussilleerd

Anti-communistische regeringsacties in het Midden-Oosten.

In China beginnen de Communisten weer.

MIHAILOVITSJ DOOD.

Generaal Draja Mihailovitsj is heden in stilte geëxecuteerd. Samen met hem werden acht medebeklaagden ter dood gebracht. Mihailovitsj, die eens door de Geallieerde wereld geroemd werd als de organisator van de Joegoslavische verzetsbeweging, stierf

WIJLEN MIHAILOVITSJ
Hield zijn onschuld vol.

voor een vuurpeloton in de vroege dageraad minder dan 48 uren nadat hij veroordeeld werd op beschuldiging van verraad en collaboratie met de Duitsers. Mihailovitsj hield tijdens het proces vol dat hij onschuldig is. Hij zeide, dat hij vocht om de nazies uit Joegoslavië te verdrijven. De Joegoslavische regering weigerde om de Noordamerikaanse vliegers die in Joegoslavië neerkwamen, te laten getuigen voor de rechtbank. Ook van Britse zijde wilde men ten behoeve van Mihailovitsj getuigenissen aan de rechtbank voorlegen (Beograd, (AP) 17.7).

GEEN VERDERE INTERVENTIE.

Ernest Bevin zeide in het Lagerhuis, dat Groot Britannië niet verder zal interveniëren in het geval van Mihailovitsj, die door de rechtbank van Beograd ter dood veroordeeld is op beschuldiging van collaboratie en verraad. Bevin legde deze verklaring af in antwoord op een voorstel van Eden dat Groot-Britannië Joegoslavië eraan zou herinneren voordat het vonnis ten uitvoer wordt gelegd, dat Groot-Britannië den leider der Tsjetniks steunde gedurende meer dan twee jaren van zijn guerrilla-strijd tegen de nazies. Bevin herinnerde eraan dat Groot-Britannië der Joegoslavische regering de getuigenissen heeft verstrekt van vijf Britse verbindingsofficieren, die verklaarden, dat Mihailovitsj actief gestreden heeft tegen den vijand. Hij zeide dat deze getuigenissen niet zijn doorgegeven aan de rechtbank te Beograd.

Bevin zeide, dat de Britse regering van mening is, dat zij niet verder kan interveniëren in het proces dat gevoerd is overeenkomstig de wetten van een souvereine staat. Hieraan voegde hij toe, dat Groot-Britannië aanneemt, dat het Joegoslavisch Presidium alle feiten die er aan voorgelegd zijn in aanmerking zal nemen alvorens het doodvonnis te bekrachtigen. Bevin wees ook de beweringen van de hand, die gedaan werden tijdens het proces van Mihailovitsj, dat de Britse verbindingsofficieren er bij den leider der Tsjetniks op aangedrongen hebben om Tito's strijdkrachten uit te roeien. Bevin voegde hieraan toe: „Bij geen enkele gelegenheid hebben zij Mihailovitsj aangemoedigd de Partijgenoten aan te vallen" (Londen, (AP) 16.7).

GEEN GENADE VOOR MIHAILOVITSJ.

De radio van Beograd meldde, dat het verzoek van Mihailovitsj om genade na zijn terdoodveroordeling is afgewezen. Ook de verzoeken van de collega's van Mihailovitsj die veroordeeld werden, zijn afgewezen (Londen, (AP) 16.7).

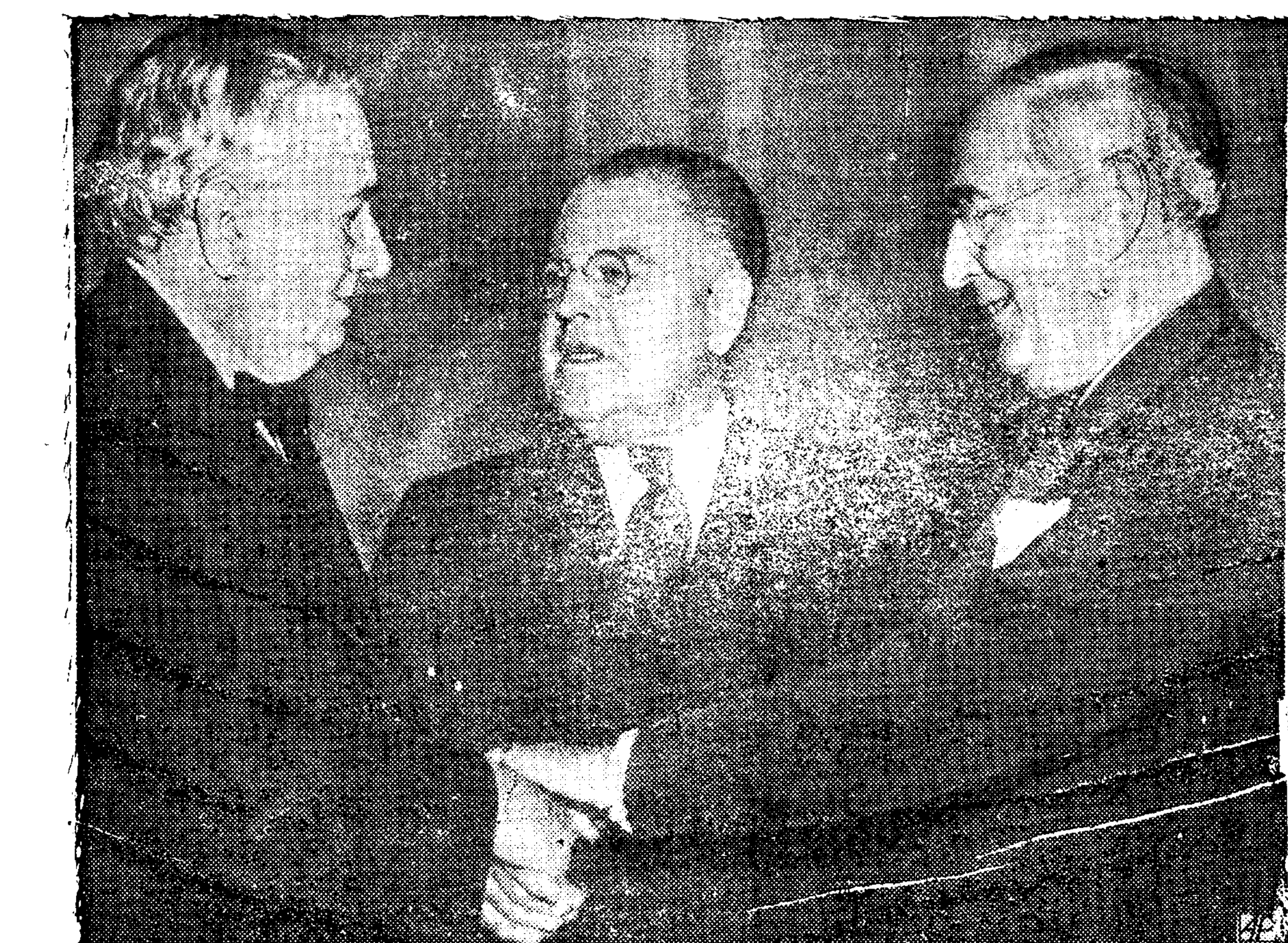
NOG VER VAN HET DOEL.

Senator Arthur Vandenberg, Republikein van Michigan, deelde aan de Senaat mede, dat belangrijke vorderingen gemaakt werden om te geraken tot een wereldvrede, doch dat men nog ver verwijderd is van het doel om deze vrede geheel te verwezenlijken. De Senator besprak de conferentie tussen de Grote Vier te Parijs, welke hij als raadgever van Byrnes bijwoonde. Hij bekrachtigde ten volle het rapport over de conferentie, dat de avond tevoren door Byrnes door de radio was gegeven.

Byrnes had gezegd, dat Rusland twijfel en achterdocht opwekte door zijn tegenwerpingen tegen een verdrag voor de ontwapening van Duitsland. Ook maakte hij bekend, dat de Verenigde Staten zullen trachten de economische barrières in Duitsland te doorbreken, zelfs indien de Sovjets daartoe niet mede zouden werken (Washington, (AP) 16.7)

ANTI-COMMUNISTISCHE MAATREGELEN IN MIDDEN-OOSTEN.

Het Britse Departement van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat de Britse regering van tevoren kennis droeg van gelijktijdige maatregelen tegen de communisten door de regeringen van Egypte en Irak. Als commentaar op de berichten uit Caïro, Bagdad en Saoedie Arabië over de arrestaties, het verbieden van nieuwsbladen en andere maatregelen tegen de communisten waardoor klaarblijkelijk een algemene beperking van de linkse bewegingen in het Midden-Oosten beoogd wordt, zeide de woordvoerder, dat Groot Britannië deze incidenten beschouwt als inwendige aangelegenheden van de betrokken landen. Hij legde er de nadruk op, dat, hoewel het Departement van Buitenlandse Zaken niet kan ontkennen van tevoren kennis te hebben gedragen van de te nemen maatregelen, men niet moet aannemen, dat Groot-Brittannië geraadpleegd is of dat het aansporde of zelfs goedkeuring gaf aan de anti-communistische acties (Londen, (AP) 16.7).

Senator Tom Connally (links), Senator Warren R. Austin, de nieuwe Noordamerikaanse vertegenwoordiger in de Verenigde Naties (midden) en Senator Arthur H. Vandenberg, die alle drie redevoeringen hielden om Byrnes' verklaring over de Noord amerikaanse politiek na de terugkeer uit Parijs te bekrachtigen, reiken elkaar de hand.

NEGENDE SLACHTOFFER.

De politie in Engeland heeft het lijk gevonden van Agnes Campbell van Paton, het negende vrouwelijke slachtoffer binnen iets meer dan een maand van Engelands ergste moord-golf van deze eeuw. De oud soldaat J. Rutherford is gearresteerd en beschuldigd van de moord (Londen, (AP) 16.7).

STAAT VAN BELEG IN IRAN

De radio van Moskou zond een bericht van Tass uit waarin gemeld wordt, dat de staat van beleg is afgekondigd in Iran waar de troepen de kantoren bezetten tijdens een staking van de arbeiders van de Anglo-Iraanse oliemaatschappij. Volgens Tass zouden de arbeiders gestaakt hebben op 14 Juli om betere arbeidscondities, het ontslag van een agent van de oliemaatschappij, de beëindiging van de inmenging van de maatschappij in de politieke aangelegenheden van Iran en de omzetting van de maatschappij in een zuiver commerciële onderneming te eisen (Londen, (AP) 16.7).

OFFENSIEF DER COMMUNISTEN.

De Chinese regering heeft bekend gemaakt, dat 130.000 communistische manschappen een offensief geopend hebben langs de rivier de Jangtse en aanvallen op slechts 32 kilometer van Nanking en 72 kilometer van Sjanghai. De regering heeft geprotesteerd bij den bemiddelaar Generaal George C. Marshall (Nanking, (AP) 17.7).

GEEN DUITS LEGER.

Een woordvoerder van de Britse bezettingstroepen in Duitsland verklaarde, dat geen enkel „Duits leger" wordt gehandhaafd in de Britse zone. Hij zeide, dat een volledig rapport over de vroegere Duitse dienstplichtigen die thans in arbeidsgroepen zijn verdeeld, op 20 December 1945 aan de Geallieerde bestuursraad in Berlijn werd voorgelegd. „Pravda" had namelijk de Russische beweringen herhaald, dat de Britten Duitse leger-afdelingen in stand zouden houden (Herford, (AP) 16.7).

COMMUNISTISCHE TERREUR HEERST IN HONGARIJE.

CIP meldt uit Rome een onrustbarend relaas over de toestand in Hongarije, het land van een groots Eucharistisch Congres.

De Communisten zijn vrijwel de baas in Hongarije. Zij veroordelen allen, die niet willen medewerken aan de opbouw van een heilstaat in Communistische zin, als „reactionnair". Alle godsdienst is een verouderd begrip, waarmede afgedaan is. Er is geen openlijke kerkvervolging, omdat men vermijden wil, martelaren te maken, maar overal en in alles wordt de godsdienst uitgeschakeld uit het openbare leven.

Op de eerste plaats natuurlijk uit het onderwijs. Voor leraren en onderwijzers worden „Leergangen voor democratisch Onderwijs" gegeven, volgens een totaal materialistisch en atheïstisch programma. Het Geschiedenisonderwijs wordt radicaal hervormd.

De Communisten richtten een algemene Jeugdorganisatie op, „de Madisz", geheel op Sovjetleest geschoeid. Tegenover den nationalen held en heiligen St. Stephanus, die natuurlijk een „reactionnair" is, wordt een bekekend revolutionnair, G. Dozus, gesteld.

Aan het hoofd der Hongaarse Communisten staat Mathias Rakos, gevolmachtigd dictator.

De katholieke pers is sterk gehandicapt — gebrek aan materiaal — zodat er slechts twee grote dagbladen kunnen verschijnen, die daarenboven aan strenge censuur onderworpen zijn. Grote tijdschriften zijn er niet.

Toch is de invloed van het Communisme tot nog toe niet zo groot: de Hongaarse mentaliteit is zeer conservatief en staat wantrouwend tegenover de „nieuwigheden" die de leiders willen invoeren, vooral waar ze hun godsdienst en traditie raken.

SOLIDARITEIT IN DE VLUCHTELINGENKAMPEN.

Naar officieel aan Washington gemeld wordt zijn de Joodse vluchtelingen, welke nog steeds bij duizenden in de Duitse kampen verblijven, in hongerstaking gegaan uit protest tegen het barbaarse optreden der Britse troepen in Palestina. (Persdienst Palestina-Comité, Curaçao.)

CHINEES BISSCHOP WERKT MEDE AAN OPSTELLEN VAN GRONDWET.

In de kringen der geestelijkheid werden de volgende bizonderheden over China ontvangen, medegedeeld door een katholiek kloosterling.

Mgr. Yu-Pin, Bisschop van Nanking, vertegenwoordigt de katholieken in de Chinese Grondwetgevende Vergadering. Mgr. Yu-Pin beijvert zich om een nieuw katholiek dagblad ingang te doen vinden. „I-che pao" genaamd, waarvan de eerste exemplaren reeds verschenen te Nanking. De uitgave van Shanghai wordt voorbereid. Het apostolaat van de pers is het moeilijkste in China, er is te veel werk en er zijn te weinig bekwame mensen beschikbaar voor deze taak.

Verder wordt bericht, dat Dr. Jan Won-Kien,Yon, een vooraanstaand katholiek, die een zeer hoge plaats bekleedt in de school van de Chinese Regering, waarschijnlijk de eerste Chinese Gezant bij het Vaticaan zal zijn. Hij is een der personen, belast met het opstellen van de Chinese Constitutie, die op de Grondwetgevende Vergadering zal worden besproken.

CANADESE JEZUÏETEN HELPEN HAILIE SELASSIE.

Om tegemoet te komen aan het verlangen van Keizer Hailie Selassie, heeft de Heilige Vader de Frans-Canadese Jezuïeten belast met de organisatie van het schoolsteem in Ethiopië.

Te Addis Abeba zal een College geopend worden, dat eerst een Normaalschool zal zijn voor de opleiding van onderwijzers in de lagere scholen. Daarna zullen College-cursussen worden ingericht en tenslotte zal getracht worden een Universiteit op te richten.

Vier jonge priesters zijn reeds naar Ethiopië vertrokken, waar ze onder vrij moeilijke omstandigheden hun werk zullen beginnen. Elk jaar zullen nieuwe krachten gezonden worden, totdat de geweldige onderneming goed gefundeerd zal zijn.

Vóór de Italiaanse bezetting van Ethiopië werkten Franse missionarissen met veel succes in dit land en was er kans de Ethiopische Christenen van Oosterse ritus te doen aansluiten bij Rome. De bezetting door een katholieke macht, door de Ethiopiërs gehaat maakt het streven naar die vereniging thans uiterst moeilijk.

De sympathie van Keizer Selassie voor katholiek onderwijs geeft echter hoop, dat het missiewerk in de toekomst tot groter bloei zal komen.

SPORT

K.S.C.

Gewijzigd Program:
Zaterdag 16 uur: Ecuador — Mobilia.
Zondag: 10 uur Neptunus — Dos Caminos: 16 uur De Ster — Tropiaals.

DE TENNISUITSLAGEN.

Als volgt zijn de tennisuitslagen van gisteren:

Heren enkel.

O. Burghardt slaat R. Anasagasti 6—1, 6—1, 6—0; H. W. A. Heldring slaat E. A. Pietersz 6—4, 6—1, 6—4; Ch. de Jongh slaat H. Lodewijk 6—3, 8—6, 6—3; I. A. Regales slaat Frank Hoyer 6—2, 4—6, 6—1, 8—6.

Dames enkel.

Mej. E. Leendert slaat Mevr. M. Eerligh 1—6, 7—5, 6—3.

HET TENNISPROGRAM VAN HEDENMIDDAG.

Hedenmiddag komen in de tenniscompetitie om het kampioenschap van Curaçao de volgende spelers tegen elkaar uit:

Heren enkel.

Op de C.S.C. baan F. S. Lampe — K. Lourens; op de Asiento baan L. E. Th. Tjin A Djie — V. Janga; op de Asiento baan Mario Maduro — H. E. Hoyer; op de C.B.L.O. baan M. A. Martinez — A. P. Jesurun.

Dames enkel.

Op de C.S.C. baan Mevr. C. Elvers — Mevr. A. Garschagen.

HET CURAÇAOS ELFTAL SAMENGESTELD.

De Curaçaose voetbalploeg welke tegen het einde van de volgende week met het ss. „Boissevain" naar Nederland zal vertrekken, is als volgt samengesteld: Hato, Nepomuceno, Pietersz, Confesor, Vos, Vlinder, Matrona, Korps, Mercera, Giribaldi, Heyligher, M. Jansen, F. Jansen (Dagadan), Juliana, Cofi, Bernabela en Berkenveld. Als leiders gaan mee de Onder-voorzitter van de C.V.B., de 1e Luitenant der Schutterij Walter van Rosberg en de Penningmeester van de C.V.B. de heer Willy Willems. Tevens gaat als masseur met de ploeg mee de heer Cofi.

OM HET KAMPIOENSCHAP VAN NEDERLAND.

Als volgt is de stand van de competitie tussen de leidende clubs om het voetbalkampioenschap van Nederland. Zoals men ziet heeft Haarlem de leiding.

Haarlem	5	3	1	1	7	12-14	1.40
Ajax	5	3	0	2	6	14- 6	1.20
N.A.C.	5	3	0	2	6	7- 7	1.20
N.E.C.	5	2	1	2	5	14-12	1.—
Heerenveen	5	2	0	3	4	12-16	0.80
Limburgia	5	1	0	4	2	6-12	0.40

ALGEMENE DANKBETUIGING.

Langs deze weg betuigen wij onze hartgrondige dank voor de vele blijken van belangstelling en deelneming gedurende de ziekte en het overlijden van onze dierbare

Isberia M. Stoffer - Muller.

Namens de families
A. C. G. Stoffer
J. Muller.

De Communistische invloed in Nederland.

Geen reden tot paniekstemming.

Ons volk is moe na jarenlange strijd

door F. J. DE FRAITURE.

In Nederland worden brieven ontvangen van in Indonesië hun vaderlandse plicht doende militairen, die daarin aan hun familie vragen wat er toch aan is van de geruchten, welke onder hen worden verspreid als zou heel ons land reeds onder communistische invloed staan. Het is duidelijk, wie deze geruchten verspreiden: de communisten zelf, die op deze wijze trachten onze soldaten te imponeren en te beïnvloeden in hun richting. Immers, als het vaderland reeds communistisch georiënteerd is, waarom zullen zijn zonen in de overzeese gebiedsdelen dan nog afzijdig blijven staan? Dat is de tendens, maar onze jongens lopen zó niet in de val; zij geloven den roden vogelaar niet en informeren eens hoe de zaken er werkelijk bij staan. En u in de West zult daarover ook wel iets meer willen weten.

De Schrijver van dit artikel.

Van de verkiezingsuitslagen is bekend, dat 10% van ons volk communistisch heeft gestemd. Menigeen is daarvan geschrokken. En dat is goed; ons volk moest wakker schrikken voor een gevaar, dat niet meer onderschat mag worden. Vooral ook dat Amsterdam voor 30% communistisch stemde, heeft algemeen ontsteltenis gewekt.

Naast deze sprekende verkiezingscijfers is er de heropbouw van ons land fnuikende agitatie der E.V.C. (Eenheidsvakcentrale), die zich na de bevrijding zeer onschuldig aandiende en als een wolf in schaapsklederen onze arbeiders lokte met pakkende, schoonschijnende leuzen van eenheid, maar zich spoedig ontpopte als een communistische organisatie, welke op de meest onverantwoordelijke wijze door het links en rechts proclameren van stakingen tracht onze nog lang niet degelijk geordende Nederlandse samenleving verder en grondig te desorganiseren. Onder de mom op te komen voor de belangen der arbeiders voert de E.V.C. een onafgebroken strijd om de macht, teneinde ons volk in de slavernij van het communisme te drijven. Een zich schrap zetten van de bonafide vakbonden, van de werkgevers, de Regering en het gehele weldenkende deel van ons volk tegen de actie der E.V.C. blijft dan ook dringend geboden.

Gelukkig heeft de E.V.C. tot dusver nog weinig of geen resultaten geboekt, maar intussen zijn de havenstaking en haar neven-stakingen voor de opbloei van ons land zeer nadelig. Immers geen dag, geen uur arbeid kan gemist worden, willen wij in de wedloop der volken weer de ons van ouds toekomende plaats innemen. En dat is het wat nog lang niet voldoende tot alle lagen en onderdelen van ons volk doorgedrongen is. Overal wordt geklaagd en gemopperd, dat het zo lang duurt voor weer iets van het goede van weleer terugkomt. En in veel gevallen wordt niet ten onrechte geklaagd, want al moest zoiets in deze tijd en onder de huidige omstandigheden niet mogelijk zijn, de bureaucratie beleeft schone dagen en velen zijn meer bedacht op eigen dan op algemeen belang. Daarnaast echter — en dat zijn veelal juist de klagers — kunnen grote bevolkingsgroepen het arbeidstempo van vroeger nog maar niet te pakken krijgen. En toch is ook dat voor het arbeidsproces van het grootste belang, want in onze maatschappij grijpt alles ineen als een zeer nauwluisterend raderwerk. Komt één rad buiten werking tengevolge van een staking, dan is dat van invloed op de gang van tal van andere raderen en hetzelfde is het geval, wanneer een rad langzamer loopt d.w.z., wanneer een bepaalde tak der industrie minder produceert dan bij zo hoogmogelijk opgevoerde arbeidsprestaties zou mogelijk zijn.

Laten wij het maar ronduit zeggen: In Nederland zijn thans verschillende remmende, neerdrukkende factoren: veel tergend langzaamwerkende bureaux met een enorme rompslomp van papieren en formulieren, weinig arbeidslust, tekort aan grondstoffen en materialen, ongekende duurte op elk gebied, groeiende ontevredenheid en last not least moeheid. Gelukkig zijn er ook flinke mannen en vrouwen genoeg, die heel hun energie en kunnen aanwenden om de remmende invloed der bovengenoemde factoren zoveel mogelijk op te heffen, maar zij zijn niet in staat de moeheid, welke zich bij ons volk openbaart als reactie op de jarenlang gevoerde verbeten strijd, weg te werken. En waarschijnlijk is die moeheid weer de grondoorzaak van alle andere hierboven gesignaleerde drukkende factoren; immers moeheid maakt prikkelbaar, dus ontevreden; belemmert activiteit en productievermogen, enz.

Dat in deze gesteltenis het communisme — steeds erop uit om in troebel water te vissen — een vruchtbare bodem vindt, spreekt wel vanzelf. Met het vorderen van de wederopbouw zullen echter in ons nuchtere en voor welke dictatuur ook onontvankelijke volk de kansen van het communisme gaandeweg afnemen. Een verstandige sociale politiek der nieuwe Regering kan daarbij ook van grote invloed zijn.

Daarom geven de alarmerende symptomen van deze dagen nog geenszins aanleiding tot paniekstemming. Ons volk is nog steeds in overgrote meerderheid sterk anti-communistisch en de communistische invloed is dan ook, in tegenstelling met de door hen zelf buiten de Europese grenzen van ons Koninkrijk uitgestrooide geruchten, nog steeds uiterst gering. Maar waakzaamheid blijft geboden.

De Tabaksteelt in Nederland.

Velen onzer lezers zullen ongetwijfeld belang stellen in de teelt van tabak in Nederland, vooral waar deze teelt onder onze land-, en tuinbouwbevolking, geïnspireerd daartoe door de tijdsomstandigheden, in de laatste jaren in sterk toenemende mate oefening heeft gevonden.

Teneinde nu op de vele gerezen vragen en veronderstellingen ten aanzien van de tabaksteelt in Nederland een antwoord te kunnen geven, heeft de Afdeling Voorlichting van het Ministerie van Landbouw in de Landbouwradio-rubriek op Maandag 17 Juni met den heer Ir. L. v.d. Ven, Rijkstuinbouwconsulent voor Tabaksaangelegenheden, een „vraaggesprek" gehouden waarin deze Nederlandse tabaksspecialist belangwekkende en leerzame mededelingen heeft gedaan.

De eerste vraag, of nl. de tabaksteelt hier levensvatbaarheid heeft, was — om te beginnen — niet de gemakkelijkste. Deze levensvatbaarheid hangt immers van zoveel factoren af, dat het antwoord daarop niet met een enkel woord was te geven.

Er moet in de eerste plaats onderscheid worden gemaakt tussen de amateursteelt en de zgn. beroepsteelt. De amateursteelt zal hoogstwaarschijnlijk voor het grootste gedeelte mettertijd wel weer verdwijnen, doch in welk tempo dit zal geschieden is nog niet te voorzien: dit zal afhangen van de import van overzeese tabakken en van de prijzen dier tabakken, Zolang de rookartikelen nog op de bon blijven en de prijzen hiervan hoog, zal nog wel een uitgebreide amateursteelt blijven voortbestaan. En zelfs bij terugkeer van meer normale tijden zal een beperkte amateursteelt, vooral op het platteland, nog wel behouden blijven. Niet onmogelijk is, dat in bepaalde streken uit de amateursteelt kernen voor toekomstige beroepsteelt worden gevormd.

Wat de beroepsteelt betreft, is zeer wel mogelijk, dat deze zich een blijvende plaats in ons land zal veroveren, maar dan zal een allereerste eis zijn, dat de planters een qualiteitstabak op de markt brengen. En dat zij dit kunnen staat vast, al behoorde ook de beroepstabak, die de officiële instanties de afgelopen jaren te zien hebben gekregen, waarlijk niet tot het beste, wat onze beroepsteler vermocht aan te bieden.

Dit was niet te verwonderen, gezien de vastgestelde prijzen voor de leveringstabak; het beste verdween in de „vrije markt" en werd daar — heus niet alleen vanwege de schaarste — met graagte afgenomen. Dit wil niet zeggen, dat onze inlandse tabak van zo superieure kwaliteit is. Integendeel, er zal nog veel te verbeteren zijn; maar hieruit blijkt wel, dat onze planters op het moment een tabak kunnen produceren die van behoorlijke qualiteit is, die de officiële instanties (op een enkele uitzondering na) juist door de buitengewone omstandigheden steeds aan de lage kant hebben moeten taxeren.

Nu het leven weer langzamerhand zijn gewone gang gaat hernemen, is te verwachten dat de planters — mits zij een behoorlijke prijs voor hun tabak kunnen krijgen — met liefde aan de qualiteitsverbetering zullen medewerken. Zij redeneerden tot nu toe echter zo: „een qualiteitstabak kunnen wij alleen voortbrengen als de prijzen lonend zijn: bij lage prijzen kunnen wij beter op gewicht dan op qualiteit telen".

Niet alleen op dit moment, doch ook voor de toekomst is een redelijke prijs mogelijk te achten voor inlandse tabak, mits van goede qualiteit. Het is daarom van het allergrootste belang de uiterste zorg te besteden aan het kweken van qualiteitstabak.

Na enige vragen over lonende prijzen en over bestaansgrond van de inlandse tabaksteelt te hebben beantwoord, gaf Ir. v.d. Ven zijn visie weer over de mogelijkheden voor de inlandse tabak.

In de eerste plaats zullen we moeten streven naar een eigen type tabak, dat in qualiteit kan concurreren met de overzeese tabak; dit is zeer goed mogelijk. Er is een proeftuin voor tabak in oprichting, waar ernstig getracht zal worden, samen met de beroepsplanters, zo spoedig mogelijk het gestelde doel te bereiken. Verder heeft de Nederlandse Beroeps Tabaks Vereniging de „NeBeTa" reeds een eerste stap gezet op het gebied van de organisatie van de planters. Vervolgens zal worden getracht de verenigde planters hetzij coöperatief hetzij in samenwerking met de industrie, hun tabak tot producten te laten verwerken, b.v. tot cigarillos of tot sigaretten, om deze dan als inlands product in de handel te doen brengen. Indien de Overheid hierbij dan haar medewerking zou willen geven door gehele of gedeeltelijke accijns-vrijheid te verlenen, zoals b.v. ook in andere landen is geschied, dan zou hierdoor zeker voorlopig een behoorlijke afzet gegarandeerd zijn.

Daarnaar gevraagd deelde de heer v.d. Ven mede, dat de oorzaak van de betere qualiteit van de zozeer geliefde sigaretten in de eerste plaats is gelegen in het feit, dat dit speciale sigarettentabak is, welke op een bepaalde manier is geteeld, gedroogd en gefermenteerd, terwijl onze inlandse tabakken meer sigaren- en kerftabakken zijn. In de tweede plaats speelt het melangeren van verschillende soorten een rol, alsook bij bepaalde typen sigaretten het sausen der tabak.

De lichte kleur van de Virginia-sigaretten wordt veroorzaakt door het speciale droog- en fermenteer-proces, het zgn. „flus curing proces". Gezien de daarmede bereikte resultaten in Duitsland, is het produceren van „fleu-cured"-tabak ook hier te lande mogelijk te achten. Een proef, welke Ir. v.d. Ven hiermede in 1943 heeft genomen, wees er op, dat dit hier te lande ook kan. Men zal dan echter de gehele teelt moeten omgooien en van voren af aan beginnen. Een mogelijkheid is echter dat men naast de dekbladteelt de teelt van „fleu-cured"-tabak ter hand neemt. Het is in ieder geval de moeite van onderzoeken waard.

Na nog een en ander te hebben medegedeeld omtrent de oppervlakte van de beroepsteelt, welke voor dit jaar circa 100 ha. zal bedragen — die van de amateursteelt zal wel weer enige veelvouden hiervan beslaan — werden nog enige vragen voor de amateurs gesteld en beantwoord, waaraan wij nog ontlenen:

De beste tijd voor het uitplanten van tabaksplantjes is ongeveer half Mei, als men geen nachtvorst meer te vrezen heeft. Tot half Juni kan men echter nog met succes planten. Over het geheel krijgt men echter de beste resultaten als men ongeveer half tot einde Mei stevige afgeharde planten tot zijn beschikking heeft.

Voor de beroepsplanters is voor voldoende meststoffen gezorgd, doch ook de amateurs hebben bij den kunstmesthandelaar in beperkte mate kunstmest kunnen verkrijgen.

Bij de keuze van de soorten tabak doen amateurs het beste, als zij zich aan de oude beproefde soorten houden als Slits 25, No. 11, terwijl ook verschillende Virginy- en Burley-typen en enige nieuwigheden — speciaal voor lichtkleurige shag — de aandacht verdienen.

Ook dit jaar zullen de amateurs in de gelegenheid worden gesteld hun zelf geteelde tabak te laten verwerken ter aanvulling van hun rantsoen; men is nu reeds druk doende om de regelingen voor de amateursoogst 1946 te treffen.

Amateurs kunnen overigens te allen tijde en zeer uitvoerig van de Tuinbouwvoorlichtingsdienst de nodige voorlichting ontvangen. In dit verband is ook de aandacht te vestigen op het 14-daags orgaan „De Nederlandse Tabaksteler", waarvan de Tuinbouwvoorlichtingsdienst zijn medewerking verleent, alsmede op de N.A.T., de Vereniging van Nederlandse Amateur Tabakkers, die eveneens voor de belangen van zijn aangesloten leden op de bres staat.

(De Boerenkrant).

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie.

CURAÇAO-DAG.

Zeer is het toe te juichen, dat de St. Thomaskring pogingen aanwendt om een nieuwe nationale feestdag te scheppen, waarvan de betekenis voor ons zal zijn: een gebeurtenis te vieren die in Curaçao zijn oorsprong heeft gevonden, Curaçao en het Curaçaose volk aanging en ons redenen heeft gegeven om trots te zijn op de loop daarvan en de gevolgen die daaruit zijn voortgesproten.

De ontdekking van Curaçao heeft voor ons betekend:

1. Het ontstaan of bekend worden van een volk.
2. Het opengaan van deuren voor de godsdienstige, verstandelijke en lichamelijke ontwikkeling van dit volk. (Nu op hoog peil staande).
3. De vorming van een belangrijke centra van handel en scheepvaart (waarom Curaçao beroemd is).

Curaçao is het ongetwijfeld eens met dit prachtig idee van de St. Thomaskring en de invoering van deze nationale dag zal vele woorden van lof ontlokken, reden zijn tot grote vreugde en vooral zal de liefde en belangstelling van de Curaçaoënaar voor zijn geboorteland zeer vergroot worden.

Leve de „Curaçao-dag".

A. J. Villareal,
Curaçao Trading Co.

ontvangen

Compendium of the History of the Cistercian Order, door een Pater van de Gethsemani-Abdij in Kentucky, uitgegeven door The Bruce Publishing Company, Milwaukee, Wisc., U.S.A., $ 4.

Dit boek is een geschiedbeschrijving die veertien eeuwen omvat en begint in het klooster dat St. Benedictus van Nursia op de Monte Cassino stichtte en waaruit later, eerst in Cîteaux en later in La Trappe, nieuwe groepen van Benedictijnen ontstonden die bekend staan als Cisterciënsers en Trappisten.

Met de laatste tak houdt dit boek zich in de eerste plaats bezig nadat de schrijver, zelf een van de ongeveer 4000 Trappisten ter wereld, het begin van het monnikenwezen in enkele inleidende hoofdstukken heeft geschilderd.

In de beleving van de Benedictijnse regel waren verslappingen ingeslopen, zodat in 1098 te Cîteaux in Frankrijk door den Heiligen Robertus een klooster werd gesticht waar de regel in zijn oude gestrengheid zou worden nagevolgd. Dit werden de Cisterciënsers, wier eerste abten St. Alberic en St. Stephanus Harding (een Engelsman) uitvoerig beschreven worden. Hun invloed op de cultuur is groot geweest, vooral wat bouwkunst en muziek betreft. Ook in ons land vond deze strenge Orde veel leden en kloosters, o.a. in Friesland en Groningen, in Noord-Holland en Utrecht en in de Zuidelijke provincies. De Monnikendam aan de Zuiderzee werd naar hen genoemd, omdat in die plaats een Cisterciënser priorij stond.

Tijdens de godsdienstoorlogen in de zeventiende eeuw verdwenen zij. Verslapping trad in de loop der eeuwen in, maar in La Trappe begon weer een hervorming (1667) waaruit de Trappistenkloosters ontstonden, die in 1892 tezamen de Trappistenorde of wel de Cisterciënsers van strenge observantie vormden. Sedert 1803 trokken deze monniken ook naar de nieuwe wereld; in een Nederlands schip dat om tegen vijanden veilig te zijn de Stars & Stripes in de mast had, belandden zo zeven priesters en achttien lekenbroeders in Baltimore na een zeereis van vier maanden.

Een avontuurlijke historie hebben deze monniken, die tijdens hun leven zwijgend handenarbeid verrichten en van wie men dus zou denken dat zij nooit in de wereld zouden komen. Verdreven door oorlogen, opgejaagd door omwentelingen bleven zij evenwel zichzelf en dit boek is hun historie.

Zeer fijn weet de anonieme auteur St. Bernardus te tekenen, die eens toen er gebrek aan roepingen was te Cîteaux aan de koosterpoort klopte en een van de grootste zonen der Orde werd. Ook geeft de schrijver een zeer goed idee van de Cisterciënser invloed op architectuur en muziek de liturgie.

Het is een uitnemend geschreven en gedocumenteerd werk, dat te merkwaardiger is naarmate het de bewogen geschiedenis geeft — er ging geen eeuw zonder beroeringen voorbij — van een Orde, die bedoelt zich van alles terug te trekken.

The concept of martyrdom according to St. Cyprian of Carthage, door Dr. Delhard L. Hummel, C.M.M. (Marianhill Missionary Society), uitgegeven door The Catholic University of America Press, Washington, $ 2.

Dit is een dissertatie, die maar een beperkt publiek zal interesseren, doch dat beperkte publiek dan ook zeker boven mate.

In een tijd, dat het woord Martelaar maar al te spoedig gebruikt wordt, is het goed te lezen dat de eigenlijke betekenis van dit woord Getuige is en dat de heilige Cyprianus het dan ook als zodanig gebruikte, ongeacht of iemand zijn getuigenis met de dood had bezegeld. Het is eerst veel later dat aan bepaalde woorden vast omschreven begrippen worden verbonden en in het spontane Christendom van de derde eeuw, toen Cyprianus leefde, was dat zeker niet het geval.

„Consummare martyrium" wil zeggen, dat men zijn martelaarschap — zijn getuige-zijn dus — met het offer des levens bekrachtigde. Daarnaast bestaan er levende martelaren, d.w.z. zij die tijdens vervolgingen blijk gaven voor Christus te kiezen. In deze worden weer onderscheiden van de „confessores" of belijders, die alleen mondeling voor een heidensen magistraat hebben volgehouden Christen te zijn, zonder dat zij lichamelijk hiervoor hebben behoeven te lijden. Blote gevangenisstraf was nog niet voldoende om van „confessor" een „martyr" te worden; men krijgt zelfs de indruk uit Cyprianus' brieven dat hij bij voorkeur degenen die om hun geloof in de kerker of in ballingschap zitten „confessores" noemt.

Het zijn alle begrippen en omstandigheden die ver van ons af staan. Waarom iemand er dan zich mede bezig houdt blijkt uit de volgende hoofdstukken, die wetenschappelijk geschreven zijn, maar in hun sobere wetenschapstaal een bron van devotie vormen. Dat is de waarde der geschiedvorsing, dat men er zelf weer profijt van trekt.

Dr. Hummel toont aan (met Cyprianus 'rijke schrifturen in de hand in schoon latijn), hoe Christus in den martelaar lijdt, hoe de Christus zelf het voorbeeld des martelaars is, hoe de martelaar in zijn lijden een „alter Christus" is en waarom het martelaarschap het Doopsel des Bloeds wordt genoemd.

De waardigheid van het martelaarschap, dat wij in de afgelopen oorlog weliswaar niet op Curaçao maar dan toch van horen zeggen hebben leren kennen in deze onze tijd, beschrijft Dr. Hummel in een afzonderlijk hoofdstuk. De martelaar — d.w.z. de levende martelaar — moest naar Cyprianus' oordeel na zijn martyrium dezelfde eerbewijzen ontvangen als de priester en er zijn voorbeelden dat zulke mensen terstond de priesterlijke bediening werden waardig gekeurd, als ze er de kennis voor bezaten. Op deze wijze, aldus Cyprianus, vult de Heer zelf de opengevallen plaatsen (door apostasie, toentertijd een veelvuldig verschijnsel, zelfs onder de priesters) aan met waardiger priesters. In de hemel, maar zelfs reeds op aarde, roemt Cyprianus hun voorspraak bij God.

Het klinkt alles uit een verre tijd, maar het is niet overbodig te wijzen op kerkvervolgingen, veel groter van omvang dan er ooit onder Decius of een anderen Romeinsen keizer heeft plaats gevonden, in de laatste tijd: in het rode Spanje (dat een materialistische pers terug schijnt te wensen), in Mexico, in Rusland.

MIDDEN EN ZUID AMERIKA

NIEUWE R.K. UNIVERSITEIT.

In Houston, Verenigde Staten, is voor $ 120.000 een stuk grond gekocht, waar in September 1947 een nieuwe katholieke universiteit zal worden gesticht. Er zal bij het begin gelegenheid zijn voor 200 studenten.

HELICOPTERS VOOR CARACAS.

Het blad „Ultimas Noticias" meldt, dat men heel spoedig in Caracas dienst met Helicopters zal beginnen om passagiers van het kustgebied naar Caracas te vervoeren.

DEMOCRATISCHE CONSTITUTIE.

De bladen van Caracas berichten, dat de nieuwe Venezolaanse constitutie een model van democratie in Amerika zal zijn.

MEDISCH CONGRES.

Het blad „El Universal" schat het aantal Zuidamerikaanse dokters, die het XIIe Interamerikaans Congres voor Openbare Gezondheid zullen bijwonen, op meer dan 200. Dit Congres zal in Caracas worden gehouden van 14—25 September aanstaande. De afgevaardigden zijn hygiënisten en kinderdokters.

MODERNISATIE VAN MIJNEN.

Het blad „El Nacional" bericht, dat volgens ontvangen gegevens van het departement van Landbouw Handel en Nijverheid, men in Naricual, in de Staat Anzoátegui, de mijnen heeft gesloten, teneinde moderne installaties op te zetten. Het genoemd blad rekent uit, dat de kosten van deze installaties voor modernisatie en systematische exploitatie Bs. 1.000.000 zullen kosten, aangezien reeds verschillende landen steenkool van deze mijnen wensen te kopen.

HEROPENING VAN EEN UNIVERSITEIT.

De Venezolaanse Revolutionaire Regerings Junta heeft per resolutie No. 334 besloten de Universiteit van Maracaibo (Zulia) te heropenen. De tyran Gómez sloot deze Universiteit achttien jaar geleden en wierp de studenten, die hun mening tegen zijn tyrannie uitten, in de gevangenis.

De heropening van deze Universiteit geschiedde op advies van een speciaal daarvoor benoemde commissie.

VENEZOLAANSE BEMANNINGEN NAAR ZWEDEN.

Verschillende vier-motorige vliegtuigen van de Linea Aeropostal van Venezuela vertrokken naar Zweden met schepelingen en ambtenaren om de aangekochte schepen van Venezuela in bezit te nemen.

STUDIEBEURS VOOR VENEZOLAANSE GENEESHEREN.

De Caracaanse Pers meldt, d zes dokters van Venezuela s diebeurzen hebben gekregen o in de Verenigde Staten v Noord Amerika voor de tijd v twee jaren zich in de wete schappelijke centra aldaar te sp cialiseren in tropische ziekte Na beëindiging hunner stud zullen zij naar Venezuela teru keren om zch ten dienste van h Departement van Gezondheid stellen.

BELANGSTELLING VOOR VENEZOLAANSE STEENKOOL.

Het blad „El Universal" meld dat de gemaakte studies de het Ministerie van Landbou Handel en Nijverheid hebb aangetoond, dat de Venezolaan steenkool van goede qualiteit en excellentie perspectieven ve toont voor afzet in Argentin Brazilië en Uruguay. De anal sen door geïnteresseerden ve richt hebben een excellent resu taal gegeven. Deze steenko werd ook onderzocht in de labo ratoria van de Nederland Gas Maatschappij in Suriname e heeft dezelfde resultaten opge leverd.

MONUMENT VOOR ROOSEVELT.

De werkzaamheden voor d bouw van de Rooseveltlaan Caracas hebben vaste vorm g nomen. Deze laan zal een leng van 2.100 meter hebben en e breedte van 40 meter; in het mid den van de laan wordt het stan beeld van Roosevelt, den gro Noordamerikaansen Staatsma geplaatst.

ERKENNING VAN SYRIË.

De Venezolaanse Kanselar maakt bekend, dat de Venezo laanse Regering de souvereinite en onafhankelijkheid van Syr heeft erkend, en direct diploma tieke en consulaire betrekkin gen heeft aangeknoopt. De di plomaten en consuls zullen t gelegener tijd worden gezonden.